

Joulupuuro pannaan?

Syö suomalaista lähiluomua - siten autat kehitysmaita, yllyttää Kehitysyhteistyön Palvelukeskus (Kaari 1/03).

Pelastetaan köyhät maat kaupankäynniltä hylkimällä niiden tuotteita? Kenen tavaraa torjut, sen lauluja laulat? Syrjintää järjestää kehitysvaroilla Kepa.

Joulumieltä siis osoittamaan ja riisipuuro boikottiin?

Köyhien kasvattamaa riisiä en syö, mutta rikkaista maista tuotu kelpaa, lieventää akateeminen ekoguru mediassa.

Kehitysmaat sitä vastoin ovat katkeria - viimeksi Cancunissa - kun yhä vinommin keinoin estetään niiden tuotteilta pääsy kauppoihimme.

Maatalous on köyhissä maissa kehityksen moottori. Niiden talous ei pääse nousuun ilman maataloustuotteiden vientiä, vetoaa YK kehitysraportissaan (UNDP 2001).

Ugandan presidentti julisti YK:n elintarvikekokouksessa, että maailman nälän pääsyyinä ovat rikkaiden maiden pystyttämät kaupan esteet ja tukiaiset. EU:n kauppasuojat kitkee 6 600 ihmistä joka päivä (CNE 2003).

'Lähimmäinen' asuu lähellä myös luterilaisen kirkon vastuukampanjassa. "Ruoasta on tehty kansainvälistä kauppataavaraa!", hälyttää Kirkon ulkomaanavun kouluttaja (Kotimaa 14.11.). Hieman myöhään?

Ihmiskunta siirtyi näet kulttuurin kaudelle 11 000 vuotta sitten. Viljelyn myötä ruokaa alettiin saada yli oman tarpeen ja sillä voitiin käydä kauppaa. Syntyivät nykyaikaiset, erikoistumiseen ja vaihdantaan perustuvat yhteiskunnat.

Ravinnon vienti rikkaaseen Pietariin toi tuloja kehitysmaa Suomeen.

Viljely ja kasvinjalostus ovat parantaneet satotasoa ja kasvien laatua ratkaisevasti. Syömme kaikki "ruhtinaiden ruokaa". Alkuihmisen päivä kului ravinnon keräilyssä. Perheen ruoka ansaitaan nyt parin tunnin työllä.

- - -

Miten syntyi "laaja puuron vastainen yhteisrintama"?

"Greenpeace ja ympäristöliike hylkäsivät tieteen ja logiikan 1980-luvun puolivälissä". Näin toteaa Greenpeacen perustaja ja pitkäaikainen puheenjohtaja, Dr. Patrick Moore. Monet eivät kyenneet siirtymään yhteenotoista yhteisymmärrykseen - varsinkaan luokkasotaan vihkiytyneet aktivistit.

Neuvostoliitto romahti vuonna 1991, ja Isä Aurinkoisen kaarti Lännessä jäi ilman koivua ja tähteä. Kun työväki torjui pelastajan, tähtäin kääntyi Äiti Maahan.

"Kumouksen etujoukko" kertoo massoille niiden tarpeet. Etelän hedelmät ovat ihmiselle täysin turhia, ja niiden tuonti on pysäytettävä, vaatii "punavihreä" kellokas. Meillähän on ruisleipä ja puolukka.

"Mikään terveellinen rasvahappo, kylmänkestävyys tms ei hyödytä kuluttajaa, kehitysmaan viljelijää tai ketään muutakaan", lupasi Maan ystävien geeniruokakampanja (1997). Roskis antaa kaiken mitä tarvitsemme, tietää puhdasleukaisin nuoriso ("fregaanit").

Varttuneempaa väkeä ei niukkuuden idea jaksaa innostaa. Muisti pelaa.

Kourallisesta monikäyttöaktivisteja riittää joka lähtöön mediassa, ja "aktivistien vauhtipyörä" puskee heitä yhteisten varojen jakoon.

Greenpeacen tiedottaja kierrätettiin Kepaan. Järjestö ylisti Venäjän likaisia sellutehtaita, ja metsävastaava yleni Kirkkopalvelujen viestintäpäälliköksi. "Elävän ravinnon" syöjä ajoi homeopatian "hoidoksi" luomueläimille ja johtaa nyt puhetta Kepassa.

Ei siis ihme, että rikkaat painostusjärjestöt puuhaavat köyhistä maista "ympäristöä" - reservaatteja kehittymättömyyden suojeluun. "Onnellinen villi" asuu viidakossa vanhan tekniikan vankina? Ympäristökolumnisti ei salli ihmiskunnan enemmistölle edes lihaa - "sitä ei maailma kestä".

Kehitysmaat kutsuvat tätä ekoimperialismiksi.

"Ihmisiä on muutenkin liikaa". Malariaa tuetaan heikentämällä sen torjuntaa kehitysmaissa. "Vastusta pakkosyöttöä", vaatii Kepa. Syntykö Virusten vapautusrintama (Viva)?

"Sadat miljoonat tulevat kuolemaan nälkään. On julistettava, että emme enää lähetä hätäapua sellaisiin maihin kuin Intiaan, joissa ruoan tuotanto ja väestömäärä ovat toivottomasti epätasapainossa", vaati ympäristöguru Paul Ehrlich vuonna 1967.

Silloin viljelyn vihreä kumous pelasti. Nyt saadaan apua jo biotekniikasta.

Maailman terveysjärjestö torjuisi sairauksia kohentamalla tärkeiden ruokakasvien ravintoarvoa.

Riisi ruokkii puolet maailman väestöstä. Kohta se on myös terveellistä.

Intia jalosti juuri proteiiniriisin geenitekniikalla. Jyviin tuotiin arvokas valkuainen vanhasta ruokakasvista, vilja-amarantista. Se on turvallista eikä aiheuta allergiaa.

Kehitysmaissa ongelmana eivät ole uudet lajikkeet vaan niiden puute.

EU:ssa ei lajikkeita synny vaan pykälä. Järjen pysäytys vei tutkimuksen. Proteiiniriisi on käytännössä hyväksyttävä täällä ennen kuin kehitysmaat voivat sitä viljellä. Se vie vuosia, ihmishenkiä, kymmeniä miljoonia euroja.

Ihmelääke köyhyyteen kuuluu olevan raha. Kehitysavulla tuemme Suomen lähiruokaa, kuunariretkiä Afrikkaan ja kursseja poppahenkilöille uskomuslääkinnässä.

Köyhien maiden kasvilajikkeet on jo 40 vuoden ajan kehitetty YK:n tukemissa, kansainvälisissä maatalouden tutkimuskeskuksissa (CGIAR). Ohjataan Suomen kehitysapu niille.

Kasveja jalostetaan, jottei villiä luontoa tarvitse syödä sukupuuttoon.

19.12.2003 Jussi Tammissola, kasvinjalostuksen dosentti, Helsinki